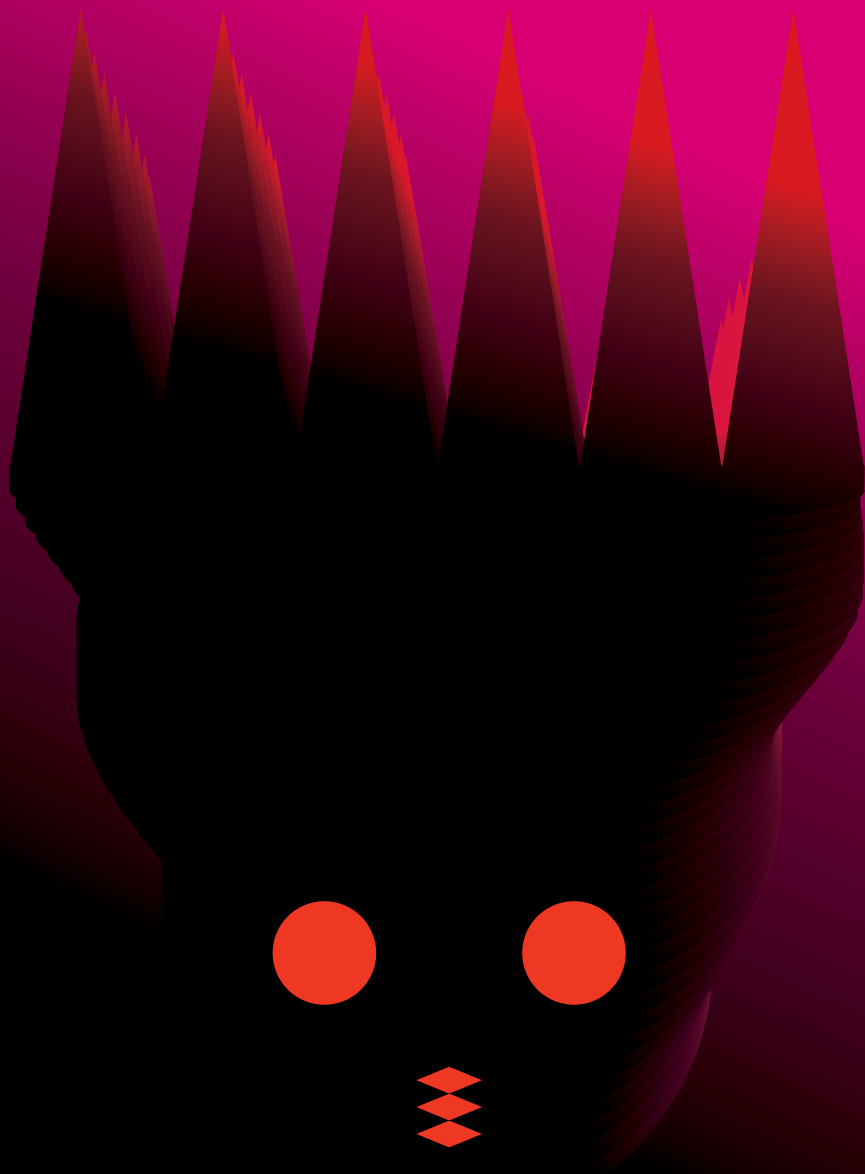

WILLIAM
SHAKESPEARE

LEPO
SUMERA

MACBETH

Tõlkijad Jaan Kross ja Kulno Süvalep

Nõia tekstid - Hasso Krull

Tsitaadid Filippo Tommaso Marinettilt
(Johannes Semperi tõlkes) ja Ülo Tuulikult

Helilooja Lepo Sumera

Epiloogi muusika Jay Schwartz

KAHES VAATUSES

Lavastajad, lava- ja videokujundajad - Ene-Liis Semper ja Tiit Ojasoo

Dirigent ja muusikajuht - Olari Elts

Kontsertmeistrid - Triin Ruubel ja Mari Poll

Valguskunstnik - Jussi Ruskanen (Soome)

Operaatorid - Epp Kubu, Jekaterina Abramova, Fidelia Regina Randmäe

Video *live-mix* - Elisa Avik

Helirežissöör - Raido Linkmann

Plakati ja kavalehe kujundaja - Martin Pedanik

Proovisaali fotod - Ene-Liis Semper

Etenduse juht - Johannes Tammsalu

Produtsent - Elo-Liis Parmas

Esietendus 19. jaanuaril 2023 Estonia kontserdisaalis.

TEGELASED

Macbeth - Mait Malmsten
leedi Macbeth - Helena Lotman

Nõid - Priit Võigemast

kuningas Duncan - Gert Raudsep
Malcolm, tema poeg - Ursel Tilk

Macduff - Rasmus Kaljujärv (Ekspeditsioon)
leedi Macduff - Hanna Jaanovits (EMTA lavakunstkooli 31. lend)
väike Macduff - Tobias Kaljujärv

Banquo - Tambet Tuisk
Fleance, Banquo poeg - Robert Aron Lotman

Ross - Jaak Prints
Aadlidaam - Kaie Mihkelson

I mõrvar - Gert Raudsep
II mõrvar - Jaak Prints
III mõrvar - Tambet Tuisk
Nõiad - Triin Brigitta Heidov, Elss Raidmets,
Oliver-Marcus Reimann (EMTA lavakunstkooli 32. lend)
Charon - Robi Varul (EMTA lavakunstkooli 32. lend)

Lavastuses kõlab Lepo Sumera „Pikseloits“ (1983) ja
katkendid sümfooniatest nr 1 (1981), nr 2 (1984), nr 3 (1988),
nr 4 (1992), nr 5 (1995), nr 6 (2000) ning Jay Schwartzi teos
„Music for Orchestra I“ (2005) keelpilliorkestrile.

Eesti Draamateatri, Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri ja
Eesti Kontserdi ühisprojekt.

ERSO

I VIIUL Mari Poll, Triin Ruubel, Marge Uus, Hanna-Liis Nahkur, Elisabeth Härmand, Kätlin Ivask, Nina Kawaguchi, Kristiina Kungla, Kirti-Kai Loorand, Kaija Lukas, Astrid Muhel, Tõnis Pajupuu, Piret Sandberg, Kaiu Talve, Andrus Tork, Tarmo Truuväart, Liis-Helena Väljamäe

II VIIUL Kaido Välja, Kadi Vilu, Kristel Kiik, Triin Krigul, Alisa Kuznetsova, Miina Laanesaar, Egert Leinsaar, Maiu Mägi, Kristjan Nõlvak, Varje Remmel, Mari-Katrina Suss, Marlis Timpmann, Maaren Vihermäe, Annelize Vlasenko

VIIOOLA Rain Vilu, Liina Žigurs, Helena Altmanis, Mall Help, Karen Joamets, Kaja Kiho, Sandra Klimaitė, Mairit Mitt-Bronikowska, Martti Mägi, Juhan Palm-Peipman, Liisi Rusnak, Karin Sarv, Kristiina Välja

TŠELLO Indrek Leivategija, Theodor Sink, Villu Vihermäe, Riina Erin, Tõnu Jõesaar, Andres Alexander Metspalu, Levi-Danel Mägila, Katrin Oja, Lauri Toom, Maris Vallsalu, Aare Tammesalu

KONTRABASS Mati Lukk, Regina Udod, Janel Altroff, Imre Eenma, Madis Jürgens, Xiaonan Nie, Kaupo Olt, Ants Õnnis

FLÖÖT Mihkel Peäske, Mari-Liis Vind, Janika Lentsius, Linda Vood

OBOE Guido Gualandi, Aleksander Hännikäinen, Heli Ernits, Tõnis Traksmann

KLARNET Soo-Young Lee, Jose Carlos Dominguez Almela, Taavi Orro, Meelis Vind

FAGOTT Peeter Sarapuu, Jakob Peäske, Kristjan Kungla, Kaido Suss

METSASARV Ye Pan, Mattia sVihhmann, Kalmer Kiik, Kalle Koppel, Tõnu Künnapas, Jürnas Rähni

TROMPET Indrek Vau, Erki Möller, István Baràth, Ivar Tillemann

TROMBOON Andres Kontus, Peeter Margus, Väino Põllu, Johannes Kiik

TUUBA Madis Vilgats

TIMPANID Maarja Nuut

LÖÖKPILLID Helgi Thorleiksson, Kaspar Eisel, Vambola Krigul, Karl Johann Lattikas, Terje Terasmaa

HARF Liis Jürgens, Eda Peäske

CELESTA Kärt Ruubel

Tiit Ojasoo, Ene-Liis Semper, Olari Elts

ELS: See lavastus ei ole klassikaline narratiiv, selles on palju kihte: tekst, muusika, rütm, värv, kujundid.

OE: Kui eesti muusikas üldse on kellelgi narratiivi, siis on see Sumera. Ta on Eesti muusikas üks teatraalsemaid heliloojaid, seda nii loomingus kui elus! Kogu tema sümfooniline muusika võiks olla ka teatrimuusika ja mitte selle tavapärase või instrumentaalteatri tähenduses, vaid pigem sellises metatasandil toimivas, kus

gestus väljendub paljudes muusikalistes parameetrites, mis on iseloomulikud pigem ooperi- kui sümfoonilisele muusikale, ja kus kujundil on tohutult tähendusruumi. Lepo kirjutas kiiresti ja alati n-ö ajahädas, sest ta tegeles ju samaaegselt tuhande asjaga. Õpetas mitmes koolis, oli Heliloojate Liidu esimees, suhtles hommikust õhtuni ja ka loomulikult peale õhtut...

TO: Ta oli kultuuriminister ja ...

OE: ... jah, muuhulgas ka seda. Ja seda ju

päris mitu aastat. Kõige selle kõrvalt kirjutas ta oma ajastu ühed omapärasemad sümfooniad. Kui orkester oli laval ja alustas uue sümfoonia esimese osaga proovi, siis on juhtunud, et Lepo oma kodus Gonsiori tänaval ei olnud veel sümfoonia lõppu valmis saanud. Sellises kontekstis võib öelda, et aleatoorika päästis teda kordi ajahädast. Üldiselt ta siiski teadis väga täpselt, millist tulemust ta soovib kuulda ja ta uskus ja usaldas interpreeti väga.

«To achieve great things, two things are needed: a plan and not quite enough time.» Seda ütles küll Bernstein, kuid see sobiks Lepo tsitaadiks vähemalt sama hästi või paremini.

Samamoodi see teatav fragmentaalsus, mis sai sellises minimalistlikumas käsitluses ja kontekstis hoopis teise tähenduse.

Kus paus hakkab tööle hoopis teisiti ja avab hoppis sügavamaid tähendusvälju.

Ja Lepo muusikaline motiiv või isegi lause lõpeb päris tihti tavapärase punkti või ka hüümärgi asemel küsimärgiga. Ja see on talle omasem rohkem kui paljudele teistele heliloojatele. Samas moodustavad need küsimärgilised pausid tihti suure dramaturgilise terviku ja nagu hiljem selgub, ühe pikema arengu ja pika sümfoonilise mõtte osa.

Lepo muusika on väga dramaatiline ja mõttetihe, samas ka juba omas ajas, vaadates mis eelkõige Euroopas sel ajal kirjutati, vägagi *accessible* ja puudutab meid oma ajastu kontekstis õige ootamatust küljest.

ELS: Sumera muusika läheb läbi pealispinna otse kuskile sügavusse, kuskile inimlikkuse tuuma kanti, kus me kõik tajume asju sarnaselt. Ja see on väga võimas.

OE: No just, ja see lause minu arvates defineeribki, et tegemist on juba ajatu klassikaga.

Juba siis, 80ndatel oli sümfoonia kirjutamine suhteliselt ebapopulaarne. Praegu kirjutatakse neid veel vähem, ja kui kirjutataksegi, siis need maskeeritakse mingi teise, näiliselt n-ö müüdavama vormi sisse. Selles osas on nt Erkki-Sven Tüür väga suur erand. Ja see on vägev, sest iga looja poolt lisatud n-ö sisuline "täpsustus" pealkirja või mis iganes muul kujul vähendab olulisel määral võimalikku tõlgendusruumi ja seda eriti instrumentaalmuusikas. Oleme heliloojate puhul läbi sajandite näinud, kuidas hiljem on täpsustavaid pealkirju vähemaks või hoopis ära võetud ja enamus, mis on kellegi teise poolt hiljem lisatud, ei teeni tegelikult heliloojat või teost kõige paremini. Ka Lepo, tema jaoks oli alati probleemiks see, kui ta pidi oma teoste kohta midagi teada andma. Just see neutraalne, tänapäeval isegi indifferentsena mõjuv "sümfoonia" ja selle number on ideaalselt avatud ajastuülestele tõlgendustele.

ELS: Mulle tundub Sumera muusika tänases kontekstis eriti adekvaatne. Kui me esimest korda mõtlesime, et tema muusika võiks lavastuses kõlada, siis just seetõttu. Selles on mingi ärevus, valu, inimlik haavatavus.

OE: Tegelikult oli see nii ka kaheksa-kümnendatel. Esimeste sümfooniate esiettekanne oli ikka väga suur sündmus.

ELS: Tekib huvitav paralleel: kas me oleme nüüd inimkonnana jõudnud tagasi samasse kohta või kuhugi veel sügavamale. Sellepärast ütlesin, et ta on väga kaasaegne.

OE: Mulle tundub, et me jõuame ikka kogu aeg samasse kohta ja ei teagi, kas sügavamale või vastupidi.

Samamoodi näiteks Mahler, kelle aeg saabus alles kusagil 70ndatel kui teda rohkem

mängima hakati (siingi muide jälle Leonard Bernsteinil suured teened). Eriti kaasaegsena mõjub ta aga sel sajandil, kogu me praeguste kataklüsmide kontestis. Kui möödunud sajandi alguse *zeitgeist*'is selline emotsionaalne alastivõtt oli ekpressionismituhinas aimatav, siis samasugune varjamatu poeetilisus ja haavatavus 80ndate Euroopa ja vast ka kogu õhtumaade muusikas on väga erakordne.

Tema teoste avatus, sügavale minek on tehtud geniaalselt lihtsate vahenditega. Ja samas kompositsiooniliselt hästi terviklik.

ELS: Tahad öelda, et ta oli oma ajast ees?

OE: Euroopas kindlasti, jah. Saksamaalt ja Prantsusmaalt peavoolusaalides sellist uut muusikat tol ajal esitada oleks olnud väga keeruline. Ameerikas oli olukord juba pisut teistsugune. Tulime Ida-Euroopast üheksakümnendate alguses ja keegi ei võtnud meid justkui tõsiselt. Olgem ausad.

ELS: Olen kunstnikuna hilisematel kümnenditel arutlenud mitmete lääne kriitikutega, et kuidas nad meid tol ajal nägid. Ja nad ütlevad ausalt, et ei näinudki.

OE: Sumera ei kirjutanud ooperit ja ta teatrimuusika ja ka filmimuusika on kirjutatud vahel suure kiiruga muude asjade kõrvalt, tema kirg oli ikkagi sümfooniline muusika, orkester oli tema element. Teatri- ja filmimuusikast ei ole tihti muuseumis pea midagi. Ja sellepärast et sinna lihtsalt ei olegi suurt midagi viia. Ta otsustas stuudios, kus olid kohal muusikud, keda ta usaldas, mida ja kuidas teha. Andis kohapeal ette noodid, et näed, teeme nii ja siis siin vahepeal teed sedasama umbes niimoodi ja siis nii. Pani lindi käima, paar korda kohendas ja *voilà* - valmis!

Huvitav teema on see, mis ühendab erinevaid interpretatsioonikunste, sõnateatrit,

ooperit, sümfoonilist muusikat. Siin on minu jaoks võtmesõnaks *timing*, ajastus, see on minu jaoks huvitav sõnateatri juures ja sarnane ka meiega. Kuidas me teksti suhtume, see on aga ülimalt erinev, aga selline kontekst nagu see lavastus annab ka meile võimaluse käsitleda teksti samamoodi nagu sõnateater.

TO: Su *timing*'u mõte sobib meie lavastusega eriti hästi kokku, sest see lause „*Timing is everything*“ [valmisolek on kõik] on „Hamletist“. Shakespeare'il on jätkuvalt õigus.

OE: Tihti see unustatakse. Korralikust soliidsest, enam-vähem ära tegemisest kaugemale minnes ei saa sellest aga mööda. Samas ma ei ole väga hästi aru saanud klišeest „Beethoveni pikk paus“

ELS: Arvatavasti tähistab see erilist tundlikkust. Paus, mis kannab nii selgelt, et sa võid endale lubada ekstra sekundi. See eeldab absoluutset musikaalsust.

OE: Paus on üks väga-väga huvitav asi! Mõttega paus - see eeldab, et sa tead, mida sa minut või kaks minutit varem teed. Kuidas sa kulminatsiooni üles ehitad nii teatris kui ka muusikas, kuidas pinget tõstad, kuidas täpselt sama kohta mängides erineva *timing*'uga võid pausi hästi erinevalt värvida. Sellega me ju tegelemegi.

ELS: No jaa, kui sa teed lavastust, siis sa ei saa olla üllatunud iga järgneva hetke peale. Sa ei saa võtta iga proovis tekkivat motiivi puhta lehena, sul peab olema suurem pilt kogu aeg ees.

Suure pildi all ma mõtlen seda visiooni, mis oli kõige alguses... see, miks sa üldse hakkasid seda lavastust tegema.

Kõike, mis tekib, kõrvutad kogu aeg selle suure pildiga. Kas klapib või ei klapi, kas sobib konteksti, mis nurga alt sobib, kuidas tervikut mõjutab... kogu proovisaalis tekkiv

materjal jookseb läbi selle filtri. Tegijana sa ei saa olla üllatunud, et teises vaatuses tuleb see koht. Sest sa ehitad kogu tüki üles selle peale, et teises vaatuses tuleb see koht.

Kõik on su ees korruga lahti, rütmid, värvid, tulekud-minekud, muusika, näitlejad, kes kus mida räägib.

T0: Olari, sa oled nii palju teatri asju teinud, leidnud teatraalseid võimalusi, kuigi sa ei ole teatri dirigent. Miks? Kas nii nagu enne rääkisime, et tore, kui teater ja sümfooniaorkester kokku saavad ja näevad, kui sarnased ja kui erinevad me oleme? Mis sind paelub teatri juures?

OE: Väga lihtne. Kuna minu elu on niimoodi läinud, et ooperit ma suurt ei juhata, aga no igatsus muusikateatri järele on suur – , eks siis nii, pool-naljaga nüüd öeldes – püüan seda kuidagi kompenseerida.

Ja nagu Peter Sellars on öelnud, et selle töö juures, mida me iga päev teeme, nii mina kui ka teie, pole kõige-kõige nauditavam etendus või kontsert, vaid protsess ise, eriti kui sa oled hea orkestri või hea tiimiga koos.

T0: Esimeses orkestriga proovis ma ei öelnud asjata, et see hetk, kui sa tuled kella kümneks hommikul proovi ja seal on sümfooniaorkester ja sa saad olla sellise tööprotsessi sees, siis see on nauding omaette. Mis ei tähenda muidugi, et tulemus ei oleks oluline. Meil on võimalus midagi sellist teha! Selles mõttes on Eesti muidugi väga äge.

OE: Mujal olekski seda raske teha. Saksamaal ehk kõige lihtsamalt, seal on teatreid, kus need kolm valdkonda on olemas.

Eesti kontekstis on Shakespeare'i ja Sumera kokkupanek ehk ootamatu, aga tundus, et sobib. Nüüd, kus orkester ja muusika ja näitlejad on koos, me näeme, et see töötab isegi paremini kui arvasime.

ELS: Minu jaoks pani Sumera muusika kogu asjale aluse. Sellest hetkest peale, kui sai välja öeldud nimi: Sumera!, me teadsime, kuidas seda lavastust teha. See oli märgiline hetk, et: jah, selline muusika, siia saab näpu peale panna, see on see tundetoon või pilt, mida olen otsinud ja millega ma saan suhestuda. Siit saab edasi minna, see on värv, mis tundub tänases kontekstis adekvaatne, värske, terav.

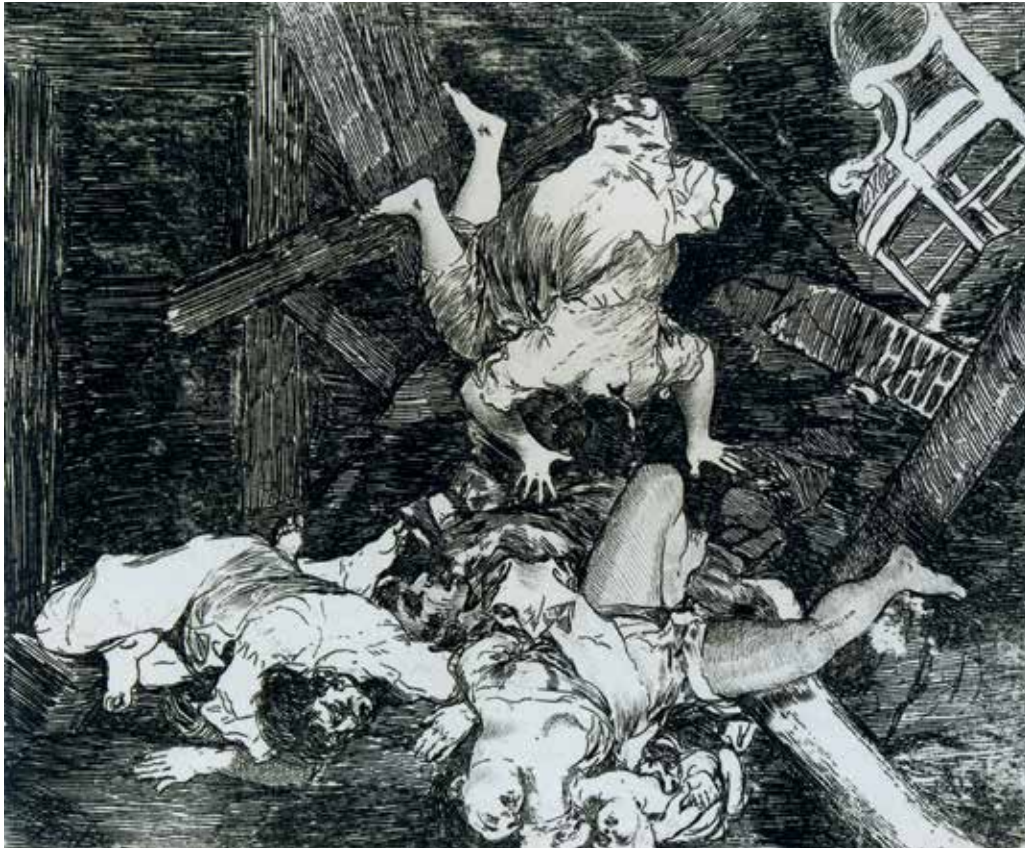
OE: Sumera annab meie lavastusele võtme ja konteksti. Sumera muusika ei ole mitte dekoratiivne, vaid see dikteerib tihti kogu stseeni atmosfääri ja vahel enamgi.

Jay Schwartz

Francisco de Goya "Rõhuv eelaimus sellest, mis tulemas"

Francisco de Goya "Sõja õudused"

Francisco de Goya "Valus tegelikkus"

Francisco de Goya "Neil ei ole lootust"

Francisco de Goya "Sõja õudused"

49.
il Lampiñer, por per
y mugeres e fortuna,
abatida con cal viva

82. 4

ENNUSTUS

[NÕIAD ENNUSTAVAD MACBETHILE JA BANQUOLE]

SEE ON TEMA, TEMA SEE ON.
KES ON KES, KAS TEMA SEE ON?
TALUMEEES NÄEB TEDA IGA PÄEV.
SÕJAMEES NÄEB TEDA IGA PÄEV.
KUNINGAS NÄEB TEDA HARVA, HARVA.
JUMAL EI NÄE MITTE KUNAGI.

OLE TERVITET, GLAMISI ISAND MACBETH!
OLE TERVITET, CAWDORI ISAND MACBETH!

SEE POLNUD TEMA, TEMA SEE ON.
KES POLNUD TEMA, KAS TEMA SEE ON?
KUNINGAS NÄEB, EI TUNNE TEDA ÄRA.
SÕJAMEES NÄEB, EI TUNNE TEDA ÄRA.
SINUST SAAB KUNINGAS, SINUST, MACBETH.
AGA KUNINGAS EI NÄE SEDA KUNAGI.

OLE TERVITET, BANQUO! ISAND OMETI VÄHEM.
OLE TERVITET, BANQUO! ISAND OMETI SUUREM.

SEE POLNUD TEMA, TA POLNUD SEE.
KES POLNUD TEMA, KAS POLNUD TA SEE?
SÕJAMEES NÄGI, EI TUNNUD ÄRA.
KUNINGAS NÄGI, EI TUNNUD ÄRA.
KUNINGASUGU SINUST VOOLAB, BANQO.
AGA KUNINGAT EI SAA SINUST KUNAGI.

TOOB ÕNNETUS ÕNNE, ÕNN OMETI ÕNNETUST TOOB.
SINUL ÕNNE ON VÄHEM, JA OMETI VÄHEM ON ENAM.

OLGE TERVITET, BANQUO JA MACBETH!
OLGE TERVITET, MACBETH JA BANQUO!

VERELAUL

MINA VOOLAN, VOOLAN NAGU VESI.
MINA SULAN, SULAN NAGU HÕBE.
MINA LOOJUN, LOOJUN NAGU PÄIKE.
MINA TÕUSEN, TÕUSEN NAGU MERI.
EI JÄÄ KINNI MERESOONED,
EI JÄÄ KINNI JÕESOONED,
KURI EI PÜSI KUURMETESSA,
KARGA EI KALLASTE VAHELLA.

SINA. SINA. SA KÕRVETAD MIND!
SINA. SINA. SA NÄRVUTAD MIND!
SINA. SINA. SA SALVAD MIND,
NÕELAD MIND, NÄLPAD MIND,
REBID MIND, REIGAD MIND,
PURED MIND, PISTAD MIND!
USSIKENE, HULLUKENE,
ÄRA SALVA MIND SALAJA,
KERI ENNAST KERASSE,
MÄSSI MÄTASTE VAHELE!

EI MINA OLE HULLU USSI,
MADU MUSTA, MAA-ALUNE,
KIRJUPEA KIVIALUNE.
MA OLEN SEE VERI PUNANE,
HALJAS HURM SU UKSE ALL,
KÜÜNE ALL MA KÄNGITSEN,
KÄTE PEAL MA PAKITSEN.

ÄKILINE, NÄKILINE,
ÄRA NÄLPA, ÄRA NÄKKA,
ÄRA PURE JA PURUSTA MIND,
ÄRA NÄRI JA NÄBRASTA MIND,
KÄTE PEAL ÄRA PAKITSE,
KÜÜNE ALL ÄRA KÄNGITSE!
VEREKE, VEREKE, EGA SA VESI,
KUI SA LÄHED LÄTETELTA,
KAOD KAEVU KALDA'ALTA,
KINNITA SOONED KIVISSE,
KIVISOONED KITSIKUSSE.

SURMALAUL

METS PÕLEB
VAABLANE KÕRVETAB
VAABLASEL EI OLE ENAM KODU
VAABLANE ON SUUR
POE PEITU MEES
POE PEITU NAIN
POE PEITU LAPS
VAABLANE ON SUUR
TA NÕELAB SIND KAE LA SISSE

KUI MA SEDA TÄÄDANESSA
KUIS MA ÄRA KOOLENESSA
SOEKSIN MA SURMA JUUSTA
AJAKSIN SURMA HABETA
KOOKSIN SURMA SUKKASIDA
KOOKSIN KALMU KALTSUKESI
KINDAD KIRSTU TEGIJALLE
RIIDED RISTI KANDAJALLE

TEAKSIN MA SURMA TULEMA
EA OTSASSA OLEMA
MA'P TEENEKS SUVELLA TÖÖDA
KÕRT EI KÕIGELLA NÄDALAL
SUREKSIN SUVEKS ÄRAJE
TALVEKS TOIBUKSIN ELUSSE
SÖÖMA RIKASTE RAHADA
JOOMA RIKASTE VARADA
SÖÖMA SEE SEALIHADA
JOOMA ÕLUTA PUNASTA

ENNUSTUS

KURI TULEB TASAKESI
ASTUB ÕRNA ÕHKU MÖÖDA
SILITAB SU SILMA PEALE
KÜLITAB SU KULMU PEALE

MEREL POLE PUUD
KIVIL POLE JUURT
LINNUL POLE PIIMA
TEE ÜLESPIDI LADU ALASPIDI
KASSISITT SA OLED
KASSISITAKS SA JÄÄD

UIDUNUPPI NARGANUPPI
NIKERDI NAKERDI NIFF NAFF
SIND HAMMUSTAB AINULT MACDUFF

EI SIND SURMA MESINE MEESI
MESINE MEESI KULLANE KAASA
EI TORKA LIHANE LINDU
KES ON NAISESTA SÜNDINUD
ILMA TULNUD ILUSASTI

POLE TAIDU ET SIND TAPPA
POLE TAPJAT EI TASUJAT
ENNE KUI SEE METSA KERKIB
LAASI ÜKSINDA ÜLENEB
HIILIB MÄNGIDES MÄELE
ISE LIIGUB LINNA ALLA

ETENDUST TEENINDAVAD:

pealavameistrid Oskar Irve (Eesti Draamateater), Voldemar Arder (Eesti Kontsert)
lavameistrid Villi Vernik, Märt Päev, Sander Vaus, Eerik Nõlvaku, Martin Sakur,
Mihkel Roolaid (Eesti Draamateater)
valgusmeister Veljo Sakkos (Eventech)
helimeistrid Jana Liisa Johannson (Eesti Draamateater)
grimeerijad Siiri Lauri (Eesti Draamateater), Grimmikooli õpilaste juhendaja
Merlin Tovstik ja õpilased Helena Nurmik, Kadi Liis Paluste, Stella Kuuskmann
riietajad Kayre Pärnpuu (Eesti Draamateater), Agnes Hiie, Heili Nõmmik

LAVASTUSE VALMISTASID ETTE:

EESTI DRAAMATEATER

turundusjuht Mari Nurk
trupijuht Haldja Jalajas
kunstnik-kujundaja Külliki Falkenberg
õmblejad Marvi Idol, Urve Lerman, Inge Vagiström, Jana Volke
drapeerija Enna Jürine
butafoor-dekoraator Lea Ojam
tisler Toivo Sakk
tisler-dekoraator Juho Kokamägi
konstruktor Andrus Muuga
elektrik Raivo Valdas
kostüümilao hoidja Kadri Varblane
valgusala juhataja Priidu Adlas
heli- ja videoala juhataja Tauno Makke
grimmiala juhataja Siiri Lauri
kostüümiala juhataja Piret Tang
rekvisiidiala juhataja Karin Tetsmann
lavastusjuht Andres Bergström
etendusteenistuse juht Johannes Tammsalu
lavastusala juhataja Mikk Lagemaa
kunstiline juht Hendrik Toompere jr
teatrijuht Rein Oja

ERSO

produtsent Daily Trippel

orkestri mänedžer Marko Metsaru

noodikoguhoidja Meeli Lass

lavameistrid Jüri Korjus, Kristjan Lume

maine- ja kommunikatsioonijuht Kärt Ruubel

ERSO juhatuse liige Kristjan Hallik

EESTI KONTSERT

juhatuse liige Kertu Orro

pealavameister Voldemar Arder

peaadministraator Virve Hallik

haldusjuht Arno Jevgrafov

peaprodutsent Maarit Kangron

turundusjuht Riina Aamisepp

ERSO foto: Krõõt Tarkmeel

Autorite foto: Kadri Hallik

Lepo Sumera foto: Arvo Iho

Jay Schwartzi foto: Alberto Novelli

TÄNAME:

Anne Tüرنpu, Peeter Volkonski, Maret Mursa,
dr Andrus Arro, Peter Šaraškin, Maksim Podolski,
Agi Multanen (Eventech), Valdo Preema

MACBETH